

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: آگنیا کرنگل (AGNIA KRENGEL)

برگردان: ا.م. شیری

۰۸ سپتمبر ۲۰۲۲

چه کسانی عزادار گوربچوف یا در حسرت پیتر هات هستند

تاچر گفت: با او «می‌توانیم کار کنیم»...

هم سیاستمداران و هم «افکار عمومی» غرب جمعی که اعلان جنگ سرد (تحریمی) علیه روسیه کرده است، به شیوه مشابه به مرگ گوربچوف واکنش نشان می‌دهند: در مرگ شریک خود، که سودهای بی‌سابقه‌ای برای دنیای غرب به ارمغان آورد، ناله و شیون می‌کنند... آن‌ها با یادآوری اعمال گوربچوف، روسیه، مردم، فرهنگ، دولت آن را سرزنش می‌کنند... آن‌ها از «بد فهمی» روس‌ها در مورد مرد بزرگی که کشورشان را ویران کرد، خشمگین هستند.

راد در هر در مقاله «میخائیل گوربچوف، که موفق شد جهان را نجات دهد»، در مجله محافظه‌کار امریکائی می‌نویسد: «من درک می‌کنم که چرا امروز روس‌ها از او متنفرند... آن‌ها او را در ساقط کردن اتحاد شوروی از جایگاه قدرت جهانی تا فاجعه تاریخی- جهانی مقصر می‌دانند. اما این اتفاق در هر حال باید می‌افتاد: ساختاری که بر مبنای دروغ و ترور ساخته شده بود، نمی‌توانست تا ابد دوام بیاورد. اگر نه در دوره گوربچوف، در دوره کسی دیگر».

و از آنجائی که قرار بود این اتفاق بیفتد، رئیس جمهور سابق اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی «از نظر تاریخی حق» داشت: «قبل از گوربچوف، کسی نبود که ایالات متحده آمریکا با او مذاکره کند. اما همانطور که مارگارت تاچر گفت، گوربچوف مردی بود برای غرب، که «ما می‌توانیم با او کار کنیم». شما روس‌ها نمی‌توانید درک کنید که او برای شما آزادی به ارمغان آورده است.

لو فیگارو آگهی پیتر هات دبیر کل سابق کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی را با حسرت به یاد می‌آورد. روس‌ها در آگهی گوربچوف به عنوان بومی‌های سرکوب شده ظاهر می‌شوند: «... یک خانم شیک پوش در سن خاصی

تکه پیتزا خود را مانند یک لیوان ودکا به دندان می‌کشد و می‌گوید: به لطف او ما پیتزا هات داریم... چگونه می‌توان کسی که جهان را به روی روسیه گشود، به عنوان یک رؤیا ندید؟»

غرب مشتاق چنین مردی در رأس قدرت اوراسیا بود و او را در سیمای گوربچوف، مظهر یک مرد خوش‌برخورد، ساده دل، اما شجاع، مبتکر و رو راست با چشم‌انداز حیرت‌آور ورود اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی به «تمدن جهانی» یافت و از او ماهرانه حمایت کرد...

غرب اسطوره یک سیاستمدار بزرگ را گرامی می‌دارد که به مردم خود خدمت کرد. تایمز در مقاله «رهبری که با غرب صلح کرد و هزینه آن را پرداخت»، می‌نویسد: «غرب میخائیل گوربچوف، آخرین رهبر اتحاد شوروی را پس از مرگ به عنوان مردی که انحلال کمونیسم شوروی را تسریع کرد و به جنگ سرد پایان داد، می‌ستاید».

با این حال، او را در داخل کشور به عنوان مسئول نابودسازی امپراتوری شوروی، مایه شرمساری روسیه، یعنی آنچه که ولادیمیر پوتین «بزرگترین فاجعه ژئوپلیتیک قرن» نامید، مورد انتقاد قرار می‌دهند.

آتلانتیک در باره گوربچوف می‌نویسد: «او برای ماندن در اریکه قدرت به خشونت متوسل نشد. انفعال گوربچوف باعث رهائی ۳۰ ساله جهان از رویارویی هسته‌ای دوره جنگ سرد گردید، برای انجام برخی اصلاحات واقعی در برخی از مناطق امپراتوری سابقش ۳۰ سال زمان داد. هر چند هیچ یک از نیروهائی که او به طور تصادفی به حرکت درآورد، مانع از بازگشت روسیه به استبداد نشد».

هیچ کس نمی‌داند چرا آن‌ها گوربچوف را به خاطر بی‌عملی ستایش می‌کنند؟

روزنامه ایتالیائی لا استامپا «روسیه پوتین» را با لحن غنائی غمانگیز ساختگی به خیانت به «آرمان‌ها» متهم می‌کند: «پایان گوربچوف آن لحظه‌ای در تاریخ بود، که روسیه پوتین به رویای صلح او خیانت کرد... که روسیه ۱۸۰ درجه چرخش کرد و هر چیزی (یا تقریباً همه آنچه) را که او به دست آورده یا ساخته بود، تخریب و طرد نمود...».

واشینگتن پست به سخنان نامحبوب‌ترین رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا استناد نموده، می‌نویسد: «جو بایدن، رئیس جمهور ایالات متحده، گوربچوف را مردی دارای نگرش فوق‌العاده و یک رهبر منحصر به فرد خواند، که اراده این را داشت تا ببیند آینده متفاوت ممکن است و این شجاعت را داشت تمام موقعیت حرفه‌ای خود را برای رسیدن به آن به خطر اندازد. آری، دنیای امن‌تر و آزادی بیشتر برای میلیون‌ها نفر نتیجه عمل اوست». این دیگر هیچ نیازی به شرح و تفسیر ندارد.

آندری لومانوفسکی، روزنامه‌نگار پولندی گوربچوف را تا جایی که می‌تواند، تمجید می‌کند. او در مقاله خود تحت عنوان «امپراتوری که نمی‌خواهد بمیرد»، دروغ دیگری از گوربچوف دایر بر دلسوزی او برای «سوسیالیسم با سیمای انسانی» را آشکار می‌کند: «در روسیه... اکثریت جمعیت خشمگین از این هستند، که او به دلیل استفاده بسیار کم از خشونت، «چنین کشور قشنگی را ویران کرد... اما او نمی‌توانست به چنین روشی و یا به چکمه‌های نظامیان متوسل شود». روزنامه‌نگار پولندی به پولندی‌ها توضیح می‌دهد، چرا قبل از مرگش در روسیه منفور بود و در غرب محبوب! این روسیه است، شما خودتان می‌فهمید...

یوگنی اسپیتسین، پژوهشگر تاریخ متذکر می‌شود: «این واقعیت که همه رهبران غرب معاصر او را (گوربچوف را) مورد تعریف و تمجید قرار می‌دهند، بسیار حیرت‌انگیز است. کسانی که جنگ علیه روسیه را تحریک کرده و با آن می‌جنگند، روسیه را دشمن می‌شمارند، ناگهان گوربچوف را می‌ستایند».

و در اینجا اسپیتسین عمیقاً اشتباه می‌کند. همه چیز کاملاً قابل انتظار است. اصلاً هیچ چیز غیر منتظره‌ای وجود ندارد! تاجر گفت: «ما می‌توانیم با این مرد کار کنیم» و کارها همانطور که می‌دانیم، انجام شد...

نکته: «تو بگو دوستت کیست تا بگویم تو کیستی»!

۱۶ شهریور-سنبله ۱۴۰۱

<https://www.fondsk.ru/news/2022/09/02/kto-toskuet-o-gorbacheve-ili-vspominaja-reklamu-pizza-hut-57092.html>

<https://eb1384.wordpress.com/2022/09/07/چه-کسانی-عزادار-گوربچوف-یا-در-حسرت/>

نکاتی جهت آشنایی:

در زبان روسی حروف (O)، (E) عمدتاً بصورت آ و ی تلفظ می‌شوند. مانند: EVGENI، BORIS ELTSIN، ELENA، GORBACHĖV که به صورت باریس یلتسین، یوگنی، گوربچوف، یلنا خوانده می‌شوند. البته، حرف (E) فقط در ابتدای کلمه، ی و حرف (O) اساساً در مقابل آخر کلمه آ تلفظ می‌شود. غیر از این‌ها، حروف آ، ج، ح-ه، غ، ق نیز در الفبای زبان روسی وجود ندارند.

در عوض حروف با صدای دو حرف دارد: مانند: YO =Ё، YU =Ю و YA =Я.